

Arrest

nr. 342 771 van 12 maart 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MANESSE
Argonnestraat 30
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 30 januari 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 26 augustus 2025 een verzoek om internationale bescherming in. Op 23 september 2025 neemt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing getiteld: "*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*", waarbij verzoekers huidig, tweede, verzoek om internationale bescherming in België met toepassing van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) niet-ontvankelijk wordt verklaard bij gebrek aan nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2. Over de ontvankelijkheid

In haar “NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure” werpt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een exceptie van niet-ontvankelijkheid op wegens de laattijdigheid van het beroep.

2.1. Het beroep van verzoeker is gericht tegen voormelde beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 23 september 2025.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet bedraagt de beroepstermijn tegen die beslissing tien dagen. De termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

2.2. Kennisgeving

Een geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan. Derhalve wordt vooreerst geverifieerd of deze correct en rechtsgeldig is geschied, hetgeen het geval is, zo blijkt.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat “onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, (...) elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangbewijs”.

Uit het administratief dossier blijkt dat de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurde bij aangetekende brief verstuurd naar de door verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gekozen woonplaats in Rixensart (administratief dossier, stukken 1 en 2; deel 6 DVZ, “Verklaring betreffende de woonstkeuze”, 1 september 2025). De kennisgeving gebeurde aldus op een rechtsgeldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van verzoeker. Hij betwist dit niet, minstens toont hij het tegendeel niet aan.

2.3. Laattijdigheid beroep

De geldige kennisgeving deed de beroepstermijn ingaan.

De beroepstermijn loopt in geval van kennisgeving bij aangetekende brief, zoals in casu, steeds vanaf de derde werkdag die volgt op deze waarop die brief aan de postdiensten werd overhandigd, “tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst” (artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet). Er ligt geen dergelijk tegenbewijs voor.

Uit het administratief dossier blijkt dat de aangetekende brief met de bestreden beslissing op dinsdag 23 september 2025 aan de post werd overhandigd.

Overeenkomstig voormeld artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, was vrijdag 26 september 2025 dus de eerste dag van de beroepstermijn. Het tweede lid van voormeld artikel 39/57, § 2 bepaalt dat indien de vervalddag een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, deze wordt verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Gelet op de beroepstermijn van 10 dagen en voormelde bepaling, was maandag 6 oktober 2025 de vervalddag van de beroepstermijn. Verzoeker had dus tot en met 6 oktober 2025 tijd om beroep in te dienen.

Het verzoekschrift, verzonden op 7 oktober 2025, werd bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn.

2.4. Overmacht

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer verzoeker aantoont dat hij wegens overmacht werd verhinderd zijn verzoekschrift tijdig in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, “Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)” in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Verzoeker maakt geen gewag van overmacht en toont deze niet aan. Hij houdt in zijn verzoekschrift verkeerdelijk voor dat de aangetekende zending met de bestreden beslissing werd gepost op 24 september 2025, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing een dag eerder, op 23 september 2025, aan de postdiensten werd overhandigd. Zoals hoger vastgesteld, weerlegt verzoeker niet dat de kennisgeving op een (rechts)geldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar zijn gekozen woonplaats gebeurde, zoals blijkt uit het administratief dossier. Zoals eveneens hoger uiteengezet, begint in dat geval, in navolging van artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet,

de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. Dit bewijs levert verzoeker niet.

Verzoeker toont niet aan dat hij wegens overmacht werd verhinderd tijdig zijn verzoekschrift in te dienen.

2.5. De commissaris-generaal werpt de laattijdigheid van het verzoekschrift en de niet-ontvankelijkheid van het beroep op in haar *“NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”* van 20 november 2025. Deze werd op 24 november 2025 overgemaakt aan verzoeker (stuk 10 in het rechtsplegingsdossier) waardoor hij op de hoogte was van de nota van de commissaris-generaal, en van het feit dat zij met toepassing van artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet vraagt gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in de zaak. Ook werd hierbij de aandacht gevestigd op het in artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalde, namelijk dat indien verzoeker binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure hij wordt geacht hiermee in te stemmen, hetgeen geschiedde. Verzoeker liet eveneens na om in een pleitnota te antwoorden op de vaststelling door de commissaris-generaal inzake de laattijdigheid van zijn beroep en verdedigt zich op dit punt derhalve niet.

2.6. Aangezien geen overmacht wordt aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig werd ingediend.

3. Het beroep is onontvankelijk *ratione temporis*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO